

สุภาพร กิตติอุดมพานิช 2552: ผลของการเสริมซีลีเนียมและวิตามินอีในอาหารต่อ
คุณภาพน้ำเชื้อของพ่อสุกร ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การผลิตสัตว์)
สาขาการผลิตสัตว์ ภาควิชาสัตวบาล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์ศรีสุวรรณ ชมชัย, วท.ม. 86 หน้า

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเสริมซีลีเนียมและวิตามินอีในอาหารต่อ
คุณภาพน้ำเชื้อของพ่อสุกร โดยใช้พ่อสุกรพันธุ์ครอกจำนวน 15 ตัว แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5
ตัว พ่อสุกรทุกกลุ่มได้รับอาหารสำหรับเลี้ยงแม่สุกรระยะอู้มท้อง-เลี้ยงลูกเป็นอาหารควบคุม แล้ว
เสริมด้วยซีลีเนียมและวิตามินอีดังนี้ กลุ่มที่ 1 อาหารควบคุมไม่เสริมซีลีเนียมและวิตามินอี (กลุ่ม
ควบคุม) กลุ่มที่ 2 เสริมซีลีเนียมที่ระดับ 0.3 พีพีเอ็ม และกลุ่มที่ 3 เสริมซีลีเนียมที่ระดับ 0.3 พีพีเอ็ม
ร่วมกับวิตามินอี 220 ไอ.ยู./กก.อาหาร จากการทดลองพบว่า ปริมาตรคะแนนสีของน้ำเชื้อ ความเป็น
กรด-ด่าง แรงดันออสโมติกเปอร์เซ็นต์ motile sperm อัตราเร็วในการเคลื่อนที่เฉลี่ยเป็นแนวตรงเมื่อ
เทียบกับการเคลื่อนที่จริงของตัวอสุจิ อัตราเร็วในการเคลื่อนที่เป็นเส้นโค้งของตัวอสุจิ อัตราเร็วใน
การเคลื่อนที่เป็นเส้นตรงจากจุดเริ่มต้นถึงจุดสุดท้ายของตัวอสุจิ เปอร์เซ็นต์ progressive movement
เปอร์เซ็นต์ curve line movement ความเข้มข้นของตัวอสุจิ จำนวนตัวอสุจิทั้งหมดในน้ำเชื้อ จำนวน
อสุจิมีชีวิตที่เคลื่อนที่ได้และมีรูปร่างปกติทั้งหมดในน้ำเชื้อ เปอร์เซ็นต์ความผิดปกติในส่วนหัว
เปอร์เซ็นต์ cytoplasmic droplet ที่ส่วนหาง และจำนวนโครโมโซมที่ผลิตได้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ($P > 0.05$) ยกเว้นพ่อสุกรกลุ่มที่ 2 และ 3 มีเปอร์เซ็นต์ live sperm สูงกว่า และมีเปอร์เซ็นต์
ความผิดปกติส่วนหางต่ำกว่าพ่อสุกรในกลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ในขณะที่พ่อ
สุกรกลุ่มที่ 1 มีเปอร์เซ็นต์ความผิดปกติรวมของตัวอสุจิสูงกว่ากลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
($P < 0.05$) เมื่อศึกษาความเข้มข้นของซีลีเนียมและวิตามินอีในซีรัม พบว่า พ่อสุกรทั้ง 3 กลุ่มมีความ
เข้มข้นของซีลีเนียมในซีรัมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) ในขณะที่พ่อสุกรกลุ่ม
ที่ 3 มีความเข้มข้นของวิตามินอีในซีรัมสูงกว่าพ่อสุกรกลุ่มที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
($P < 0.01$)